

Ak v srdci cítime radosť, je to znamenie, že konáme správne

Nepoznám veľa pravidiel šťastného života, ale toto jedno určite postačí: Hovoríme, myslíme a jednajme tak, ako nám káže svedomie.

„Nechci byť človekom, ktorý je úspešný, ale človekom, ktorý za niečo stojí,“ vyzýval Albert Einstein. Ničí život nebude úspešný, pokiaľ človek nepozná zmysel svojej existencie. Mnohí ľudia si mylia zmysel života s cieľmi, ktoré si vytýčia. Ale posúdte sami – vari môže byť zmyslom života želanie stať sa majstrom sveta v športe, dosiahnuť vysoké postavenie, napísať knihu, úspešne obhájiť dizertačnú prácu, šťastne sa oženiť alebo vydať, postaviť si dom alebo kúpiť si byt, vychovať deti?

Snaha žiť lepšie, plnšie a efektívnejšie uspokojovať svoje záujmy a potreby, starať sa o svoju rodinu a príbuzných – to sú tie najprirodzenejšie ľudské túžby. Myšlienky a želania plodia činy, ale jednanie bez vnútorného základu, prapríčiny, nám neprinesie očakávané uspokojenie ani šťastie. V čom teda spočíva zmysel ľudského života?

Ak sa opýtame psychológa, vedca a kňaza, v čom spočíva zmysel života, istotne budeme

počúť tri rôzne odpovede, ktoré nás sotva plne uspokojia. Prečo? Pretože budú správne iba relatívne. Odpoveď vedca bude správna vzhľadom k materialistickej vede, ktorú skúma. Odpoveď psychológa bude správna vzhľadom k psychologickému konceptu, ktorú považuje za najsprávnejšiu. Odpoveď kňaza bude správna vzhľadom k náboženstvu, ktoré vyznáva. Kto nám teda môže dať maximálne objektívnu odpoveď na našu otázku?

Existuje veľa textov a kníh, ktoré ľuďstvu zanechali vyspelé bytosti, aby nám odovzdali svoje posolstvá, varovania a rady. Aj v súčasnosti mnohé senzibilné osobnosti komunikujú s vyššími silami. V jednej z týchto kníh Boh hovorí: „Zmyslom života je tvoriť to, čím ste, a potom to spoznávať a prežívať.“ Pokúsim sa to vysvetliť.

Boh stvoril človeka na svoj obraz. Duša predstavuje najmenšiu a najuniverzálnejšiu „bunku“ obrovského organizmu menom Boh, v ktorom má všetko rovnakú matricovú a energetickú stavbu. (Ako správne poznamenal staroveký mudrc Hermes Trismegistos: „To, čo je hore, je rovnaké ako to, čo je dole.“*) Tak ako z jablôňových semiačok raz vyrastú jablone, predstavuje človek duchovnú bytosť stvorenú na to, aby sa jeho duša raz stala Bohom.

Duša prijíma tak pozitívnu, ako aj negatívnu energiu, ktorá sa uchováva v rôznych častiach jej

---

* pozri *Kybalion*: Eugenika 2007

matrice (v základných bunkách). Čím sú „plásty“ duše plnšie, tým je vyspelejšia a uvedomelejšia.

Dušu majú všetky živé bytosti – ľudia, zvieratá, hmyz, rastliny aj nerasty. Rozdiel medzi ľudskou dušou a dušou napríklad rastliny spočíva v úrovni uvedomenia, teda v množstve a kvalite získanej energie. Človek tak výrazne preyšuje zvieratá a rastliny iba preto, že jeho duša prešla dlhším evolučným procesom nespočetných hmotných vtelení, v dôsledku ktorých získala veľa skúseností a vedomostí.

Pobyt na Zemi a mnohé vtelenia nesmrteľnej duše do smrteľného ľudského tela (alebo tela zvierat, rastlín, hmyzu či nerastov) sú pre ňu nutné z dvoch dôvodov: po prvé, upevňujú vlastnosti získané počas predchádzajúcich vtelení (čo konkrétne vyjadruje vyššie uvedené „tvoriť to, čím ste“); a po druhé, podporujú rozvoj a prijímanie nových vlastností, ktoré sú potrebné pre jej vývoj. Zmysel ľudského života spočíva v sebarealizácii (osvojení si potrebných vlastností duše na základe skúseností), ale zároveň je to aj príčina, prečo nesmrteľná energetická podstata, akou duša je, ochotne prijíma smrteľné biologické telo.

Niektó by mohol namietnuť: „Ako viem, že je to pravda?“

N. D. Walschovi Boh odpovedá: „Never ničomu z toho, čo hovorím. Jednoducho to prežívaj. Testuj to. Skús žiť podľa akéhokoľvek vzoru, aký si vymyslíš. A potom sa pozri na svoju skúsenosť, aby si našiel pravdu.“

Ako chápať tieto slová?

Ja, vy a vôbec všetci ľudia myslíme, hovoríme a jednáme podľa *vlastnej pravdy*. Vychádzame zo svojich osobných skúseností a zo svojho hodnotového rebríčka. Na ich základe sa rozhodujeme, hodnotíme a zvažujeme, čo pre nás znamená úspech a neúspech. Duše sa navzájom líšia nielen svojimi individuálnymi vlastnosťami, ale aj úrovňou svojho vývoja (skúsenosťami z predchádzajúcich vtelení a silou energetie). Rôzne stupne vývoja predstavujú rozdielne *vlastné pravdy*. Aké má duša hodnoty (pravdy), také má tiež *pozemské úlohy*. (Je nutné vedieť, že pre každú dušu sa vyberajú iba také úlohy, ktoré je schopná zvládnuť a ktoré budú napomáhať jej vývoju a rastu.)

Avšak rozdielne individuálne pravdy nemenia *všeobecný zmysel* života akejkoľvek duše. Pre všetky ľudské duše ostáva tento základný zmysel rovnaký: osvojovať a upevňovať získané vlastnosti na základe skúseností, a teda ďalší rast (získavanie nových vlastností).

Čo z vyššie uvedeného vyplýva? Iba to, že bohatstvo, moc, sláva, zlatá olympijská medaila, vedecká hodnosť, útulný alebo prepychový dom, veľká rodina, cestovanie a iné ľudské hodnoty môžu byť pre jednu dušu úspechom (ak tým duša pookriala a rozvinula sa), ale pre druhú predstavujú neúspech (pokiaľ duša v honbe za hmotnými statkami degradovala). Úspešný môže byť aj úplne obyčajný, na pohľad nezaujímavý život v nejakej zapadnutej dedine za podmienky, že človek duchovne vyrástol a rozvinul v sebe na-

príklad trpezlivosť, a tak vložil do matrice svojej duše jednu z najdôležitejších božských vlastností. Alebo možno naplnil svoju dušu energiou lásky k prírode a všetkému živému, prípadne svoj život prežiaril a zdokonalil starostlivosťou a zodpovednosťou voči svojim starým, chorým rodičom.

Ak človek naplnil životný scenár, ktorý bol jeho duši zadaný ešte pred narodením,* a získal tak potrebné vlastnosti a skúsenosti, jeho život bol úspešný. Kde, ako a koľko rokov žil, čo dosiahol, čo videl a zažil – to všetko sú už druhoradé podrobnosti.

---

* pozri *Plán vaší duše, Odvážné plány duší a Tvořivé plány duší*: R. Schwartz, Eugenika 2014

Ako však zistíme, či ideme správnym smerom, či sa vyvíjame, alebo degradujeme? Je určitá skúsenosť náš osud a poslanie, alebo omyl a krok späť?

Existuje jednoduchý spôsob, ako to zistiť. Ak v srdci cítíme radosť, všetko sme urobili správne. Pokiaľ sa po prežitom alebo uskutočnenom čine cítíme aspoň o trochu múdrejší a zodpovednejší, potom sme postúpili vo svojom duchovnom vývoji o stupeň vyššie.

Čo je to duchovný vývoj? Proces, počas ktorého duša získava uvedomelosť. Vypelost' duše sa prejavuje vo vyjadrovaní a jednaní človeka, ktorý si vedome a uvážene vyberá, čo prinesie maximálny úžitok alebo radosť všetkým zúčastneným.* Uvedomelosť tvoria tri vlastnosti: láska, múdrosť a zodpovednosť. Všetko, čo prispieva k posilneniu lásky, prehĺbeniu múdrosti a zvýšeniu zodpovednosti v našej duši, predstavuje cestu, poslanie a zmysel nášho života. Najdôležitejšie je, aby sme sa správne rozhodovali a načúvali svojmu srdcu. Potom bude každý život každého človeka úspešný, nezávisle na jeho vonkajšej forme.

---

* pozri knihy M. Newtona: *Cesty duší, Osudy duší, Vzťahy duší, Učenie duší, Proměny duší a Život mezi životy*, Eugenika 2002-2009